

РЕШЕНИЕ

№ 4966

гр. София, 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1958** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на П. И. Г. срещу Решение № Ж-63/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

В жалбата се релювира, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Според жалбоподателя КЕВР немотивирано е приела, че дружеството [фирма] е издало отказ на основание чл.30, ал.1, т.2 от Наредбата, въз основа на детайлни изчисления. Нито в обжалвания отказ, нито от решението на КЕВР ставало ясно да са правени такива. Още повече, че представители на дружеството не са посещавали имота му и едва ли знаели точното му местоположение. Отделно от това не било видно от обжалваното решение дали е била спазена процедурата по чл.34, ал.1 от Наредба №4/05.11.2013г. Моли съда оспорения акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да отмени като незаконосъобразно обжалваното решение на КЕВР. Излагат се твърдения, че административният орган не се произнесъл по всички възражения и не е обсъдил релевантни за спора обстоятелства, а именно, че в района на [населено място], [община], имало свързани вече 3 обекта и подадени още 12 заявления, което променяло икономическата целесъобразност. Поддържа, че направеното от оператора стеснително тълкуване, е ограничително изискване за отстояние до 17 л.м. до обекта на присъединяване. Твърди, че очевидно самият

оператор не го приемал в други хипотези, а именно по отношение на обекта на И. И., като в т. 1 от представеното допълнително споразумение към договора от 22.07.2021 г. е било видно, че неговият обект се намирал на близо 500 м. от общото присъединяване. За другите обекти дори не се е стигнало до съфинансиране на дейността по присъединяване. Счита, че това изискване за 17 л.м. следвало да се тълкува в контекста на целите и принципите на закона, като на жалбоподателя е следвало също да му се даде възможност да съфинансира изграждането на връзка за присъединяване. Жалбоподателят първоначално бил уведомен със смс за отказа, което противоречило на изискването на наредбата, според която комуникацията следвало да е по електронен път или с писмо с обратна разписка. Представя писмено становище. Претендира разноски за държавна такса. Прави възражение за прекомерност относно претендираните разноски от другите страни.

Ответникът – КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба. Моли съда да остави в сила решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Сочил, че е спазена административната процедура. Съфинансирането представлявала една правна възможност на дружеството, а не негово задължение. Една от основните цели на закона е гарантиране на енергийната сигурност и точно поради тази цел на дружеството е била дадена възможността да може да откаже такова присъединяване. Представя списък с разноски.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез процесуален представител моли съда да отхвърли жалбата и остави в сила решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. В писмен отговор по делото развива съображения, в които е изложено, че при постановяване на отказа са взети предвид конкретни факти и обстоятелства, съгласно законовите разпоредби и одобрения от КЕВР бизнес план, в който са заложени унифицирани финансови модели, еднакви за всички клиенти от съответната категория, т.е. при равнопоставеност /чл.190 ЗЕ/. Водещият фактор за определяне на икономическата обосноваемост за изграждане на ново отклонение от газоразпределителната мрежа е неговата дължина, която за лицензионната територия на [община] е 17 л.м., а имота на Г. е на над 730 л.м., което било достатъчно и самостоятелно основание за отказа. В хода по същество се твърди, че съфинансирането било извършено по отношение на всички изградени 502 м. газопровод и реално съфинансирането е почти 50 % от стойността на газопровода. Изтъква, че на жалбоподателя е дадена такава възможност в разговор и вече когато се стигнело до договорка, тогава се обективирали договорките. Тези покани не се извършвали въз основа на писмени документи. Жалбоподателят отказал такова съфинансиране и затова с него не е пристъпено към по-нататъшни разговори. Счита отказа за присъединяване за законосъобразен. Представя списък с разноски.

Съдът, след като обсъдил доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-11П-00-20 от 25.09.2020 г. на П. Г. от [населено място], общ Г., [улица] срещу [фирма] относно отказ за присъединяване на имота на жалбоподателя към газоразпределителната мрежа (ГРМ) на дружеството в [населено място], общ Г.. Към жалбата са приложени мотивиран отказ с изх. № Г-158 от 18.05.2020 г., издаден на основание чл. 30, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4, във връзка с подадено заявление за присъединяване с № Бгб-1898 от 02.04.2019 г. и Обосновка за отказ за присъединяване на битови клиенти към

газоразпределителната мрежа на [фирма]: Обособена територия „Г.“ и Общини К., В., П. баня, Г., Т. и Б. /л.53-56/.

С писмо с изх. № Е-11П-00-20 от 05.10.2020 г. на КЕВР, на основание чл. 143, ал. 4 и ал. 5 от НЛДЕ, е изискано от [фирма] да извърши проверка и да изпрати в Комисията цялата преписка по жалбата, заедно със становището на дружеството /л.52/.

В отговор с писмо с вх. № Е-11П-00-20 от 14.10.2020 г. [фирма] е представило становище, според което по заявлението на П. Г. е оформен отказ, като при разглеждането от дружеството на подадените заявления за 2020 г. има изготвен отказ, за който жалбоподателят е уведомен със SMS. П. Г. не е потърсил на място в офиса на дружеството изготвения отказ. [фирма] обяснява, че по две от подадените заявления на други клиенти от [населено място] през м. септември 2020 г. са реализирани присъединявания след съфинансиране от страна на заявителите, като по новоизграденото трасе е присъединен и трети клиент. В становището се посочва, че на 14.09.2020 г. е получена молба от П. Г. за получаване на отказа, като в телефонен разговор е уточнено, че отказът ще му бъде предаден лично в [населено място] от ръководителя на офиса на дружеството в [населено място] на 15.09.2020 г. [фирма] направило оглед на имотите, за които са подадени заявления в [населено място], като за тези, при които се надвишава многократно разстоянието от 17 л. м за присъединяване е издаден отказ. В обхвата на предполагаемото трасе до имота на жалбоподателя имало още едно подадено заявление, като разстоянието от съществуващия газопровод е 730 л. м. Посочва се още, че общия брой подадени заявления е 15 бр., като е отчетено обстоятелството, че ще има газифицирани обекти на по-късен етап през 2020 г. и въпреки това присъединяването без съфинансиране е икономически нецелесъобразно до имота на жалбоподателя. Дружеството заявява, че няма групирани подадени заявления, за да реализира икономически обоснован газопровод. С цитираното писмо [фирма] представило следните документи: заявление от П. Г. за присъединяване с № Бгб 1898 от 02.04.2019 г.; писмо с изх. № Г-244 от 05.04.2019 г. до жалбоподателя във връзка с подаденото заявление за присъединяване с № Бгб 1898 от 02.04.2019 г., с което е уведомен, че разширение на ГРМ до неговия обект не е включено в плана за развитие на дружеството, както и че заявлението е разгледано и при промяна на условията ще бъде уведомен за предстоящо присъединяване; карта на [населено място] с нанесени 15 бр. имоти, за които са подадени заявления и 3 бр. имоти, присъединени през 2020 г. На картата е обозначено трасето на газопровода с дължина 730 л. м., който следва да се изгради за присъединяване на 2 бр. имоти, от които единият е на П. Г.. разположен в края на това трасе; молба от жалбоподателя до дружеството с вх. № Г-03-14 от 14.09.2020 г., с която иска да бъде уведомен за становището на [фирма] по повод желанието за газификация на неговия имот; Отказ с изх. № Г-158 от 18.05.2020 г. с обосновка за отказа, връчени лично срещу подпис на жалбоподателя на 15.09.2020 г./л.41-51/.

С писмо с изх. № Е-11П-00-20 от 27.10.2020 г. на КЕВР от жалбоподателя е поискано да уведоми Комисията дали е получил отговора на [фирма] по подаденото от него заявление и дали е удовлетворен от становището на дружеството във връзка с подадената жалба /40/.

В писмо с вх. № Е-11П-00-20 от 05.11.2020 г. до КЕВР П. Г. потвърдил получения отговор от [фирма] с изх. № 324 от 13.10.2020 г., но не бил удовлетворен от становището на дружеството във връзка с подадената от него жалба. В същото сочи, че не е бил уведомен от дружеството нито за възможността за съфинансиране, нито че

заявленията трябва да бъдат групирани /л.38,39/.

С писмо на КЕВР с изх. № Е-11П-00-20 от 30.11.2020 г. е изискано от [фирма] да представи в Комисията допълнително информация за дължината на газопроводното отклонение, необходимо за изграждане от дружеството за присъединяване на обекта на П. Г., както и табличен вид на изчисленията с данни от действащите бизнес планове за съответните територии съгласно представената от дружеството обосновка за отказ за присъединяване на битови клиенти към ГРМ на [фирма] за лицензионните територии: обособена територия „Т.“ и общини К., В., П. баня, Г., Т. и Б.; общини С., А., Т., Д. и Г.; [община] /л.37/.

В писмо с вх. № Е-11П-00-20 от 03.12.2020 г. до КЕВР [фирма] е представило на електронен носител опростени финансови модели за изчисление на максималната дължина на отклонението на един битов клиент, над която присъединяването е икономически неефективно. Приложен към писмото е отказът на оператора и карта на [населено място] /л.33-36/.

С оспореното в настоящото производство Решение №Ж-63/21.01.2021г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1, т.2 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-20 от 25.09.2020г., подадена от П. Г. срещу [фирма] /л.8-12/.

Решението е прието след изготвен Доклад от дирекция „Природен газ“ в КЕВР с вх.№ Е-ДК-102/18.01.2021 г., ведно с проект на решение /л.23-32/ и взето решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 21.01.2021 г., обективизирано в Протокол №13 от 21.01.2021 г. /л.16-22/.

Приети по делото са административната преписка, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен- акт Решение №Ж-63/21.01.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решение, в предвидената от закона писмена форма.

Правомощието на КЕВР да разглежда жалбите е разписано в чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Съгласно чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на

административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

С обжалваното Решение №Ж-63/21.01.2021г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1, т.2 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-20 от 25.09.2020г., подадена от П. Г. срещу [фирма]. Съдът констатира, че от страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание и е взето решение с четири гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Присъединяването на клиенти към електроразпределителната е уредено в Закона за енергетиката /ЗЕ/. Съгласно чл. 199, ал. 1 от ЗЕ Операторът на газоразпределителна мрежа е длъжен да присъедини към мрежата обектите на клиенти, обектите на оператори на затворени газоразпределителни мрежи и обекти за производство на газ от възобновяеми източници на територията, за която предприятието е лицензирано, да извършва разпределение на природен газ при условията на равнопоставеност при спазване на техническите изисквания за надеждност и безопасност.

Съгласно чл. 196, ал. 1 от ЗЕ, присъединяването към газопреносните и газоразпределителните мрежи се извършва при условия и по ред, определени с наредба, приета от Комисията. На това основание КЕВР е приела Наредба № 4 от 5.11.2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи /Наредба №4/, като изпълнението на тази наредба също се контролира от КЕВР.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 4 присъединяването към газопреносните, респективно газоразпределителните мрежи, се извършва при спазване на определен в цитираната разпоредба ред, като се инициира с подаване на заявление за присъединяване по чл.31 от Наредба №4, което заявление за физическите лица следва да съдържа реквизитите, посочени в чл.33 от същия подзаконов нормативен акт.

От своя страна, съгласно чл. 34 от Наредба № 4, след получаване на документите по чл. 33 операторът на газоразпределителната мрежа извършва проучване на условията за присъединяване на обекта към газоразпределителната мрежа и уведомява заявителя писмено за резултатите от него със становище за съгласие за присъединяване или с писмен мотивиран отказ в срок до 20 работни дни от подаване на заявлението за присъединяване по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка или по електронен път.

В нормата на чл. 199, ал. 5, т. 2 от ЗЕ законодателят е предоставил възможност на оператора на газоразпределителната мрежа да откаже присъединяването към газоразпределителната мрежа, когато липсва връзка с мрежата и извършването на подобрение на мрежата е икономически нецелесъобразно.

Тази хипотеза за отказ е заложена в чл. 30, ал.1 от Наредба №4, според която

операторът на газоразпределителна мрежа може, включително в случаите на влязла в сила виза за проектиране по чл. 140а, ал. 6 от ЗУТ, да откаже присъединяването към газоразпределителната мрежа в следните случаи: 2. когато липсва връзка с газоразпределителната мрежа и извършването на необходимото изграждане или реконструкция на газоразпределителната мрежа във връзка с присъединяването е икономически нецелесъобразно и необосновано.

На основание чл. 34, ал. 4 от Наредба № 4, в случаите на аргументиран отказ за присъединяване по ал. 2 операторът на газоразпределителна мрежа може да покани заявителя за преговори при условията на чл. 30, ал. 2. Според чл. 30, ал. 2 от наредбата, в случай на отказ (в т. ч. когато липсва връзка с газоразпределителната мрежа и извършването на необходимото изграждане или реконструкция на газоразпределителната мрежа във връзка с присъединяването е икономически нецелесъобразно и необосновано) заявителите могат да постигнат договореност с оператора на газоразпределителната мрежа за начина на финансиране на съответната връзка или за извършване на необходимата реконструкция на газоразпределителната мрежа.

Не е спорно, че [фирма] е титуляр на лицензия № Л-376-08 от 26.01.2012 г. за дейността „разпределение на природен газ“ и лицензия № Л-376-12 от 26.01.2012 г. за дейността „снабдяване“ с природен газ от краен снабдител“ за територията на [община].

Безспорен е факта, че [фирма] има изграден разпределителен газопровод в [населено място], към който са присъединени клиенти на природен газ.

В случая, П. Г. подал заявление с вх. № Бгб 1898 от 02.04.2019 г. за присъединяване към ГРМ на [фирма] на обект еднофамилна къща с адрес: [населено място], [община], [улица]. Дружеството е изготвило писмен отговор с изх. № Г-244 от 05.04.2019 г. до заявителя и е издало отказ с изх. № Г-158 от 18.05.2020 г. на основание чл. 30, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4. Същият е връчен на жалбоподателя на 15.09.2020 г., след подадена молба от него. В отказа се посочва, че към момента не съществува възможност за присъединяване поради липса на връзка с ГРМ и извършването на необходимото изграждане е икономически нецелесъобразно и необосновано - дължината е над 17 л. м и е по-голяма от посочената в приложената обосновка. Видно от същата, тя е обща за цялата лицензионна територия на [община], за която е посочено, че максималната дължина, над която е икономически неефективно присъединяването е 17 л.м.

В съответствие с чл. 34 от Наредба №4 операторът на газоразпределителната мрежа е извършил проучване на условията за присъединяване на обекта към газоразпределителната мрежа, за което са приложени доказателства. Неоснователен е довода на жалбоподателя, че

не е извършено проучване, тъй като имота му не е посещаван. Операторът е ангажирал съответните доказателства в тази насока, изготвена е карта на газопрееносната карта на [населено място] с нанесени върху нея имоти на подадените заявления. Всъщност жалбоподателят не оспорва факта, че неговия имот е на отстояние от газоразпределителната мрежа многократно повече от 17 м., а именно около 750 м. В обосновката към отказа се съдържа подробно разяснение за начина на определяне на границата на дължината на отклонението, изразена в линейни метри отклонение към битов клиент за неговото присъединяване, при която се запазва постигането на нормата на възвращаемост на капитала, одобрена от КЕВР, която за територията на [община] е 6,67%, съгласно одобрения Бизнес план за периода 2017-2021 г., като разстоянието над тази дължина се приема за икономически неефективно. Посочени са изчисленията, съгласно опростените финансови модели, по визираните в обосновката условия, като въз основа на разходите и приходите се формира нетния паричен поток за един битов клиент за период от 10 г., който се дисконтира с приетата норма възвращаемост и се изчислява нетната настояща стойност /Н./ на инвестицията. Присъединяването с дължина, при която Н. е отрицателна величина е икономически неефективно. По този начин е изчислено за територията на [община] това е дължината до 17 м.

Неоснователен е довода на жалбоподателя, свързан начина на връчване на отказа на оператора, доколкото от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че същият отказ е връчен лично на жалбоподателя, макар и на по-късна дата, а именно на 15.09.2020 г. По този начин не му е нарушено правото да се запознае с мотивите на отказа, както и с възможността да го оспори, което той е сторил.

Касателно довода на жалбоподателя, че не му е предлагано съфинансиране, се установи, че в хода на административното производство пред КЕВР в отговорите на [фирма] се съдържат данни, че без съфинансиране от страна на заявителя е икономически необосновано изграждане на ново отклонение на електроразпределителната мрежа до обекта на жалбоподателя. Действително, липсват писмени доказателства, от които да е видно, че такива разговори са водени между оператора и жалбоподателя, но от страна на [фирма] е заявено, че на Г. е обяснена в разговор такава възможност, но не се е стигнало до обективизиране на договорка. Освен това в жалбата до регулаторния орган не са релевиращи от страна на жалбоподателя аргументи, свързани с неосигуряване на възможност за изграждане на мрежа при съфинансиране.

Следва се има предвид, че именно в случаите на аргументиран отказ

нормата на чл. 34, ал. 4 от Наредба № 4 дава възможност, като не задължава оператора на газоразпределителна мрежа да покани заявителя за преговори за начина на финансиране на съответната връзка. При това положение и при наличието на такъв отказ не е преградена възможността операторът на газоразпределителна мрежа да покани заявителя за преговори за начина на финансиране на съответната връзка.

Касателно наличие на други заявления, по делото са ангажирани доказателства относно наличие на такива. По част от тях е подписан договор с оператора, при съфинансиране, а по други заявления са постановени откази, именно поради отстоянието на обектите от ГРМ.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят дължи заплащане на разноските по делото, което е по реда на АПК. Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.8 ГПК /обн. ДВ бр.8/ 2017г./, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В нормата на чл.24 Наредба за заплащането на правната помощ е визирано, че „По административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв.“. Съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 100 лв.. Основателна е претенцията и на заинтересованата страна за заплащане на адвокатско възнаграждение, на основание чл.143, ал.4 АПК, за когото акта е благоприятен. Съдът намира за основателно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя досежно размера на претендираното адвокатско възнаграждение от процесуалния представител на заинтересованата страна в размер на 4 693.20 лв. Ето защо и на основание л.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се присъди на [фирма] като заинтересована страна адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

Така мотивиран Административен съд– София– град, Трето отделение, 73- ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. Г. срещу Решение № Ж-63/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА П. И. Г. да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА П. И. Г. да заплати на [фирма] адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: